№ 39. Warszawa, dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1881 r. Rok I.

PISMO ILLUSTROWANE TYGODNIOWE DLA KOBIET, WYCHODZĄCE W KAŻDĄ ŚRODĘ.
POŚWIĘCONE LITERATURZE, WSZELKIM GAŁĘZIOM PRACY KOBIECEJ ORAZ MODOM.

NOWOŚCI

KARNAWAŁOWE.

Treść: Materyały na suknie balowe u p. Penkali.—Sposób ubrania balowych sukien —Uczesanie i ubranie głowy.—Stroje i konfekcye pani Ciechanowskiej.—Suknie z pracowni p. Spiner —Materyały dla młodych panien.—Suknie u panien Kunke.—Róże panny Olędzkiej. — Ranne szlafroczki. — Kołnierze pluszowe —Zbytkowne materye.—Sposób ubierania się praktyczny, modny a oszczędny.

Sezon zimowy ustalił się ze wszystkiemi swojemi prawami: teatr, koncerty, wieczory tygodniowe, wymagają już strojniejszych toalet; niebawem po świętach nastający karnawał, każe nam pomyśleć o strojach balowych. W tym celu zebraliśmy stosowne wiadomości z pierwszorzędnych magazynów, aby czytelniczki poznajomić z tegoroczną karnawałową modą. Jużto materyały nie wielkiej uległy zmianie: atłas, adamaszek, materya, będą stanowić w sukniach balowych połączenie w harmonijnie dobranych barwach, jak nas zapewnił p. Penkala. Spódnice i garnirowanie z przodu robi się z gładkiej materyi, używając dla młodych osób blado-różowego koloru, zaś staniki à panier i upięcie na trenie z adamaszku w świetnym połysku. To połączenie barw jednych, niezmiernie mile dla oka się przedstawia. Kwiatów bardzo wiele dawać się będzie przy staniku, spódnicy i we włosach nizko upiętych, w bardzo skromny węzeł. Potrzeba klasycznych rysów i nieskażonej piękności, aby podobne uczesanie było do twarzy. Główka maleńka z tak skromnym upięciem włosów, przy sutej toalecie balowej wygląda nawet nieestetycznie; dlatego panie, którym z tem niełSadnie, dowolnie wyżej, lub suciej włosy upinają.

Zawsze potrzeba umieć zachować *juste milieu*, jak francuzi nazywają, a paryżanki słynące z dobrego gustu, nigdy nie zastosują się do ekscentrycznych wybryków mody, nie włożą nic takiego, choćby najpierwszej nowości, gdyby były przekonane, że to ich nie upiększa ale szpeci.

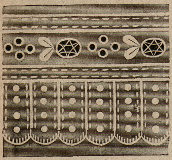
Ryc. 1. Poloneza dla dziewczynki. Ryc. 2. Ubranie dla dziewczynki od 10—12 lat. Ryc. 3. Balowe ubranie. Krój fig 8—11.

Wszystkich przyborów do sukien balowych i wieczorowych, znajdą wielki wybór czytelniczki u pani Ciechanowskiej, (Nowy-Świat N. 47).

Prześliczne żaboty koronkowe, berty do ubrania staników wyciętych, z upięciami kwiatów. Wstążki fantazyjne najpiękniejszych odcieni, czarne koronkowe z dżetem kołnierze i t. p., a wszystko odznaczające się niezrównaną elegancyą, po cenach nader przystępnych. Przytem u pani Ciechanowskiej oglądałam kilka strojnych na święta toalet. Przyznać trzeba, iż w balowych sukniach największy gust w upięciu mają magazyny strojów, specyalnie nawet do tego panien robiących stroje używają, gdyż lekką rękę i gust wyrobiony mają. Nic więc dziwnego iż suknie ztamtąd wyszłe, taką wytworną elegancyą się wyróżniały. Przytem pani Ciechanowska często wyjeżdżając do Paryża, ztamtąd czerpie nowe pomysły i tam zaopatruje się w dodatki niezbędne przy każdej staranniejszej toalecie.

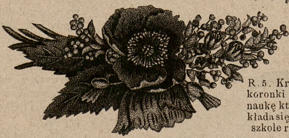
O ile zauważyłam, małe panier są najwięcej w modzie, otaczają stanik u dołu, i pięknie się drapują na biodrach; z tyłu związane w węzeł swobodnie na tren opadają. Wymaga podobne upięcie bardzo szczupłej figury. Jako toaletę w najlepszym guście, przytoczę suknię balową, którą w pracowni pani Spiner

Niecała N. 10) oglądałam: Czarna atłasowa, posiana dżetem z gładkim trenem, przód miała wstawiony z różowego atłasu, ozdobionego haftem w bukieta tegoż koloru; haft ten od dołu szerszy kończył się w połowie przodu, na staniku znów się poszerzając. Druga suknia miała połączenie atłasu z pluszem vers d'eau;

Ryc. 4. Wyszywany szlaczek.

nadmieniam tu, że plusz może być tylko jako ozdoba używany na szarfę, mankiety, ubranie trenu; zaś staniki z niego być nie mogą, gdyż figurę pogrubia z powodu tęgości gatunku i tylko bardzo szczupłe osoby mogą odważnie go włożyć, choć przyznamy iż nic tak nie przypada do

Ryc. 7. Kwiat pluszowy.

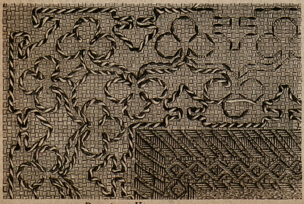
rodzaju urody niewieściej, jak miękkie połyskujące zwoje pluszu. Prześliczną też

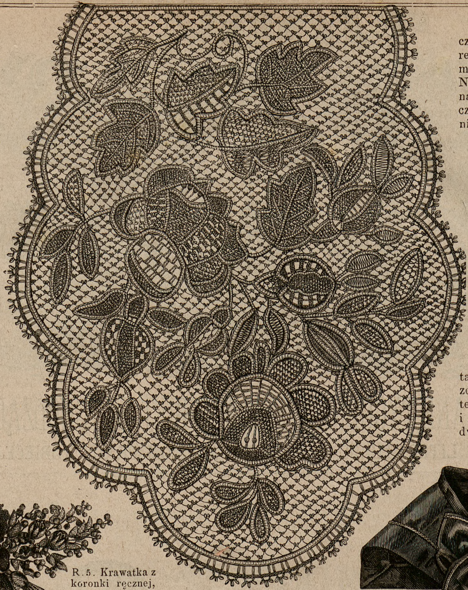
Ryc. 9. Fartuszek dziecinny, krój fig. 12 i 13.

sukienkę dla młodej panienki pokazywała nam pani Spiner, z materyi niebieskiej, połączonej z masą koronek, z stanikiem w rodzaju gorseta z aksamitu z złotym haftem. Prześliczny zaś efekt robiła wyprawna suknia dla panny A., z aksamitu czarnego, z tyłu tworząca gabryelę z długim trenem.

Przód w rodzaju tuniki, na spódniczce całej pokrytej koronką ze złotem mięszaną; z boku tunika otwarta, do połowy może obłożona adamaszkiem, dawała widzieć

Ryc. 12. Kapa wyszywana.

R. 5. Krawatka z koronki ręcznej, naukę której wykłada się w naszej szkole rzemiosł.

Ryc. 11. Bluza ranna, krój fig. 33 i 34.

koronki złotem połyskujące. Kołnierz à la Medicis, przy czworograniastem wycięciu sukni, złotem był haftowany. Wszystko co wyjdzie z pracowni pani Spiner odznacza się elegancyą i dobrym gustem i dawna to firma, zasłużonej sławy używająca.

Z materyałów dla młodych osób, prześliczne widzieliśmy u pana Fałęckiego, obok resursy obywatelskiej: lekkie broszowane materye z wełny miękkiej, jedwabistej. Nic piękniejszego jak biała taka sukienka, na tle wełnistem, rzut jedwabny w połączeniu z kaszmirem indyjskim. Stanowi to niedrogą a piękną toaletę.

Ryc. 6. Sposób wykonania krawatki ryc. 5.

Chcąc ją mieć kosztowniejszą, łączy się taki materyał z gazą jedwabną z surahem, zdobi perłami; lecz niepotrzebny ten zbytek dla młodych osób; wdzięk naturalny i młodość lepiej przybiera niż złoto i jedwabie. Dlatego zachwyciły nas sukien-

Ryc. 8. Kołnierzyk z atłasu.

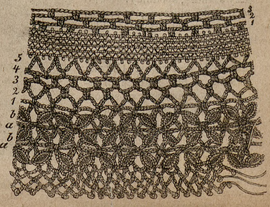

Ryc. 10. Fartuszek do ryc. 9.

ki balowe dla dwóch siostr młodziutkich, które u panien Kunke oglądaliśmy.

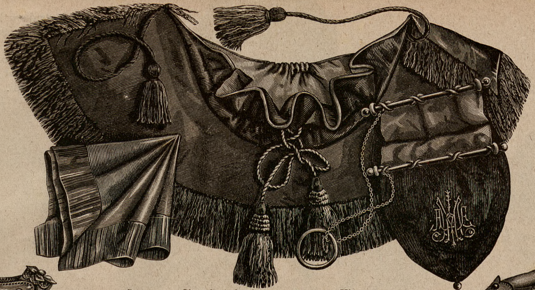
Były to pełne gustu i dystynkcyi ubrania z voile de religieuse i blado-różowego atłasu. Przód w bufy i falbanki ułożony, z tyłu tren z falbankami prześlicznie udrapowany. Stanik w karo wycięty, miał w bufki bawet ubrany, z materyi w deseń, z której również panier był upięty na baskinie w ząb ściętej.

Suknie te zwracały uwagę swą świeżością i wdziękiem prawdziwie młodocianym. Druga suknia

Ryc. 13. Koronka do ryc. 81 i 83.

z czarnej w deseń gazy, przód tuniki miała skrzyżowany, koronką oszyty. Spódnica z gładkiej, suto falbankami przybranej gazy. Stanik głęboko w karo wycięty miał podwójne rękawy: jedne trochę za łokieć,

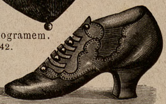
Ryc. 14. Chustka jedwabna. Ryc. 15. Kieszeń z monogramem. Ryc. 16. Pelerynka z kapturkiem, krój fig 41 i 42.

Ryc. 19. Kołnierzyk z czarnego atłasu.

Ryc. 17. Trzewiczek balowy z białego atłasu.

Ry. 18. Trzewiczek z świecącej skórki.

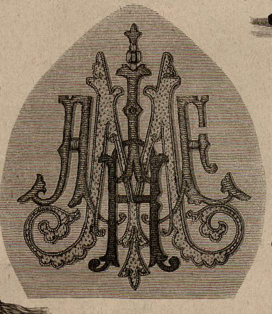

Ryc. 20. Kamizelka atłasowa z złotym haftem.

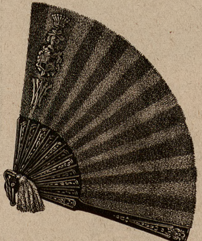
drugie krótkie, tworzące jakby epolety koronką oszyte. Stanik zdobił żabot z czarnej koronki i kwiaty sznelowe. Dla starszej osoby suknia czarna atlasowa nie była jeszcze wykończoną; lecz

Ryc. 21. Wachlarz z piór gołębich.

Ryc. 22. Monogram Marya.

Ryc. 23. Wachlarz z pluszu.

Ryc. 25. Ubranie wieczorowe, przód, do ryc. 24. Krój fig. 14—17.

R. 24. Ubranie wieczorowe, plecy, ryc. 26.

Ryc. 28. Ekran do kominka.

R. 26. Ubranie wieczorowe, plecy, ryc. 27.

Ryc. 27. Wieczorowe ubranie, przód, do ryc. 26.

jej układ prosty opiszę, gdyż nie jednej z czytelniczek przydać się może. Przód spódnicy namarszczony niewiele z dwóch stron, boki pluszowe przepinały. Tren długi lecz prosty, w sute fałdy układany. Stanik też pluszem przybrany, bogatą i strojną całość tworzyły. Do tego przeznaczony był koronkowy czepeczek z różami z pluszu i szneli. Bo też u panien Kunke wybór jest tak wielki, prawdziwie ambaras de richesse! Największa elegantka gust swój wybredny zadowolnić może. Kwiaty, żaboty, koronki, kapelusze, są tam w wielkim wyborze, a uprzejma właścicielka z chęcią wszelkich objaśnień udziela. Jeszcze jedna prześliczna rzecz, uwagę naszą u pp. Kunke zwróciła. Płaszcz na puchowej wacie z materyi, futrem obłożony i sznurami z chwastami ubrany. Rękawy marszczone, kapturek bardzo zręczny, stanowiły oryginalną cechę tego płaszcza. Milsze to i praktyczniejsze okrycie od futra, które zawsze wyłazi, aksamitne i kaszmirowe suknie zanieczyszczając. Lecz i naszem futrem pogardzać nie trzeba, bo choć zima jest lekka, mogą przyjść, przy końcu przeszłoroczne mrozy. Jeszcze styczeń i luty nas straszy. (d. n.)

Opis Rycin.

Ryc. I. Poloneza dla małych dziewczynek, z ciemno-zielonego szewiotu, ubrana pluszem

Ryc. 30. Czepeczek ranny.

i koronką szarą, z boku kieszonka (ridicule) zdobna frendzlą. Naszycie z pluszu pokrywa fałdy. Kołnierz pelerynowy oszyty koronką.

Ryc. 2. Ubranie dla dziewczynek od 10—12 lat. Kraje się podług ryc. 1—7, a wykonać go

Ryc. 29. Sukienka balowa dla panienki, krój fig. 8—10.

można z materyału wełnianego, z ubraniem z pluszu lub atłasu. Wzór nasz jest z popielatego serge, z pluszem ciemno-niebieskim.

Ryc. 3. Balowe ubranie z gazy białej i złotem nakrapianej, daje się na spódniczce z atłasu lub jedwabiu, przybiera różami. Stanik à panier kraje się po-

Ryc. 31. Czepeczek, krój fig. 4.

ług fig. 8—11 wycięty jest czworograniasto, ubrany koronką.

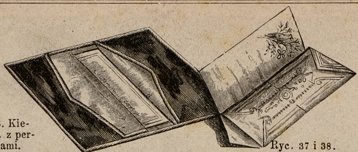
Ryc. 9 i 10. Fartuszek dziecinny, materyał w paski. Przód ma marszczony, co bardzo ładnie wygląda; forma kraje się podług fig. 12 i 13

Ryc. 32. Domowe ubranie. Ryc. 33. Toaleta balowa fig. 14 i 16. Ryc. 34. Ubranie z aksamitu dla starszej osoby. Ryc. 35. Ubranie do teatru lub na koncert.

Ryc. 39. Paltocik dla dziewczynki od 4—6 lat.

R. 36. Kieszonka z perfumami.

Ryc. 37 i 38. kopertka z perfumami do listów.

Ryc. 40. Paltocik z kapturkiem dla dziewczynki od 6—8 lat.

Ryc. 41—43. Ubranie balowych staników.

Ryc. 11. Szlafrok z flaneli, koloru bordeaux z naszyciem aksamitu w paski czarne. Kołnierz marynarski kraje się podług fig. 33 i 34, sznur opasuje kibić i u szyi służy do wiązania.

Ryc. 16. Pelerynka z kapturkiem z czarnego atłasu, oszyta bogatą frendzlą. Kapturek ma podszewkę z atłasu vieil or, sznury złote z chwastami. Kraje się podług ryc. 41 i 42.

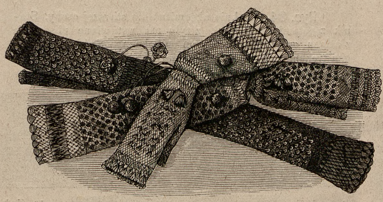
Wycięcie otoczone jest bufką i falbaneczką muślinową z koronką plisowaną. Pasek atłasowy z metalową klamrą. Motyl z boku i we włosach. Na zmarszczki z przodu przypuszcza się dostateczna ilość muślinu. Spódstanika można gładko wykrajać podług fig. 8—10.

Ryc. 32. Suknia domowa z szkockiego materyału w żółte i czerwone prążki, na tle bronzowem i gładkiego bronzowego. Tiunika w rodzaju

Ryc. 24 i 25. Ubranie wizytowe z blado-żółtej krepy i matowo-niebieskiego atłasu. Koronka zdobi ukośne przepięcia z przodu i tylny prosto upięty bryt tiuniki. Staniczek ma kamizelkę atłasową w fałdy ułożoną, z tyłu baskiny wachlarzyk, rękawy półdługie, kołnierzyk stojący. Stanik kraje się podług fig. 14—17. Plecy przedstawia ryc 24.

Ryc. 47. Balowe ubranie dla młodej panienki.

Ryc. 44—46. Siatkowe mitenki do sukien balowych.

Ryc. 26 i 27. Ubranie wieczorowe z welnianej lekkiej materyi kremowego koloru, z atłasem w deseń. Suknia princesse oszyta jest u dołu falbaną, przepinaną paskami atłasowemi, z pod niej wychodzi drobniuchna falbaneczka. Przód ubrany w guście kamizelki atłasem i zręcznie upiętą draperyą z materyału sukni, kokardy i kwiaty dane są z przodu. U góry wycięcie czworokątne zdobią koronki i astra, także kwiaty drobne u rękawów przepiętych wstążką i zdobnych falbankami.

Ryc. 29. Muślinowa sukieneczka dla panienki, składa się z marszczonego, głęboko wyciętego stanika à panier.

Ryc. 48. Wieczorowe ubranie dla dziewczynki.

Ryc. 49. Koronka na tiulu wyszywana.

R. 50. Ubranie dla chłopczyka.

Ryc. 51. Czapeczka dla chłopczyka, krój fig. 53 i 54.

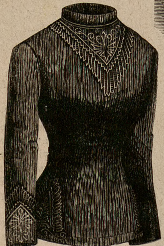
Ryc. 52 Paltocik dla chłop od 5—8 lat.

Ryc. 53. Czapeczka ruska dla chłopczyka, krój fig. 49 i 50.

Ryc. 56. Poduszka pod nogi.

Ryc. 54. Stanik Jersey.

R. 55. Stanik Jersey z kapturkiem.

Ryc. 57. Wzór do poduszki pod nogi.

Ryc. 61 i 62. Kostium domowy.

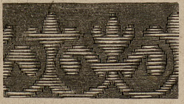

Ryc. 63 i 64. Suknia czarna kaszmirowa.

Ryc. 34. Suknia aksamitna dla starszej osoby. Stanik z polami frakowemi, z tyłu ma wstawiane plisowanie z atłasu, oszyty jest futerkiem po bokach. Spódnica z długim trenem, ma wylogi atłasowe ubrane pasmanteryą i z fartuszka, gładkim materyałem przybrana. Panier i stanik również z gładkiego materyału z kołnierzem Medicis szkockim.

R. 58. Haft do wyszycia złotem.

R. 59. Haft do wyszycia złotem.

Ryc. 60. Haft do wyszycia złotem.

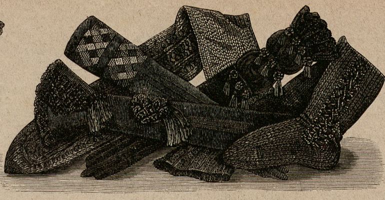
Ryc. 33. Toaleta balowa z materyi bladoróżowej, ubrana adamaszkiem tego koloru. Tren ubrany ma dwie falbanki i plisę szeroką z adamaszku. Przepięcie szalowe zdobi frendzla perełkowa, z boku gałęź róż blado-różowych i kremowych. Stanik w bawet, ubrany frendzlą perełkową, z boku we włosach róże.

przodu przepięcie obłożone futerkiem. Przód spódnicy ubrany falbanką atłasową, tren zaś oszyciem z futra; krój stanika fig. 18—23.

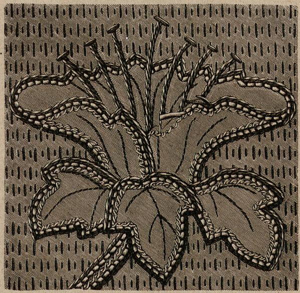
Ryc. 35. Ubranie do teatru lub na mały wieczorek, z jasno-lila materyi. Spódnica z falbaną i bufą. Tunika z jednej strony wyłożona guziczkami, ubrana przepięciem szalowem z materyi w deseń. Stanik na bok zapięty, również przepięciem ozdobiony, wąziutką

Ryc. 70 i 71. Suknia balowa z niebieskiego atłasu.

Ryc. 65—69. Rękawiczki i pończochy.

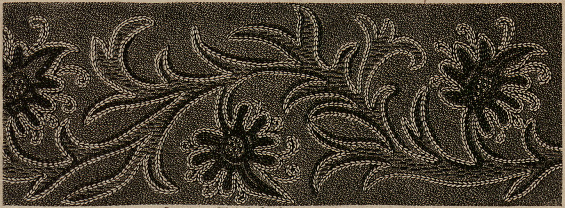
Ryc. 74. Wzór do ryc. 76.

Ryc. 72 i 73. Balowe ubranie dla młodej osoby.

falbaneczką i perełkami ubrany. Krój podaje fig. 14—17.

Ryc. 47. Ubranie balowe dla młodej panienki. Spódniczka z lekkiej białej wełny lub z muślinu w trzy duże falbany jest ułożona, wierzchnie ubranie z materyi niebieskiej lub kaszmiru, ozdobiona jest wyszyciem i koronką. Pasek

Ryc. 75. Wzór haftu do ryc. 78.

szwajcarski haftem złotym ozdobiony, suto kwiatami jest przybrany; ślicznie ubrana bluzka dopełnia tego pełnego smaku ubrania; kraje się podług fig. 47 i 48.

Ryc. 48. Balowa lub

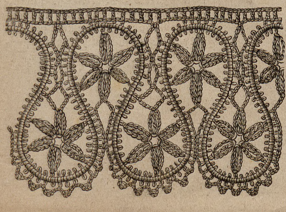
Ryc. 77. Kapturek do wiązania, krój fig 55.

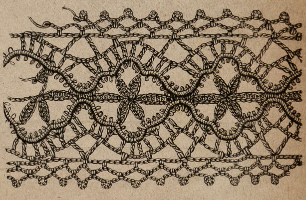
Ryc. 76. Pokrycie na krzesło.

Ryc. 78. Okrycie balowe.

Ryc. 79. Wszywka z mignardiny.

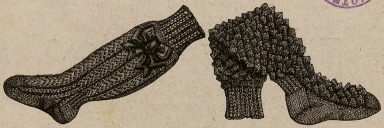
Ryc. 80. Wszywka z mignardiną.

Ryc. 86. Uczesanie włosów.

Ryc. 81—83. Kołnierzyk i mankiety.

Ryc. 84 i 85. Pończochy dziecinne.

Ryc. 87. Uczesanie włosów.

wieczorowa sukienka dla panienki od 14 do 16 lat. Stosowną też jest na lekcye tańca. Składa się z spódniczki muślinowej lub z wełny lekkiej, tiuniki, z jednego boku sznurek i torbeczką

R. 88. Kwiaty z pluszu.

Ryc. 90. Fartuszek.

podpiętej. Gorsecik aksamitny dobrany do koloru sukni lecz znacznie ciemniejszy, stanowi oryginalną cechę ubrania.

Bluzka suto marszczona i rękawy w bufki przewiązywane wstążeczką.

Ryc. 92. Koronka na tiulu wyszyta do ryc. 90.

Ryc. 93. Sukienka dla dziecka rocznego, krój 35 i 40. Ryc. 94. Ubranie domowe. Ryc. 95. Kaftanik ciepły.

Ryc. 61 i 62. Suknia z bronzowego szewiotu, ubrana wytłaczanym aksamitem. Spódnicę oprócz falbany i falbaneczki zdobią pasy u dołu marszczone w bufki. Poloneza, najmodniejszy rodzaj stanika w kostiumie z przodu otwarta, tylny bryt ma suto upięty, kokardy z wstążki dopełniają ubrania.

Ryc. . Słonecznik.

Ryc. 63 i 64. Suknia z czarnego kaszmiru ubrana atłasem i pasmanteryą z frendzlą dżetową. Spódnica suto bufkami przybrana ma u dołu falbanę z wstawianemi w odstępach plisami atłasowemi. Tiunika ukośno udrapowana, naszyta jest pasmanteryą i fren-

Ryc. 91. Fartuszek przy gospodarstwie.

dzlą w dwóch odstępach. Stanik z atłasowem szalowem upięciem, u dołu i na rękawach pasmanteryą przybrany.

Ryc. 70 i 71. Balowa toaleta z jasno-niebieskiego atłasu z srebrną gazą. Na spódnicy z niebieskiego bareżu, gdyż jest zupełnie niewidoczną, dają się naprzemian atłasowe niebieskie i z srebrnej gazy falbanki. Na to idzie tiunika z atłasu z odwiniętym ranwersem. Stanik przepięty a panier z gazy srebrnej, prześlicznie jest w wycięciu gazą i koronką przybrany. Bukieciki z polnych różyczek suto ubierają stanik i podpinają tiunikę, z tyłu szarfami związaną.

Do dzisiejszego N-ru dołącza się: Tablica kroju i Dodatek powieściowy, Lord Brackenbury, 8.

Дозволено Цензурою. Варшава 17 Декабря 1880 года.

W Drukarni J. Bergera, ulica Elektoralna Nr 14. Redaktorka i Wydawczyni **Marya Ratyńska.**

ODWROTNA STRONA.

VIII. Fartuszek, ryc. 91.
Fig. 32. Przód.

IX. Marynarski kołnierzyk z materyi.
Fig. 33. Kołnierzyk.
34. Końce.

X. Sukienka dla dzieci od 1—2 lat, ryc. 93.
Fig. 35. Kamizelka.
36. Przód.
37. Boczek.
38. Plecy.
39. Rękaw.
40. Kołnierzyk.

XI. Okrycie balowe z kapturkiem, ryc. 15.
Fig. 41. Peleryna.
42. Kapturek.

XII. Kołnierzyk do teatru, ryc. 1[illegible].
Fig. 43. Kołnierzyk.

XIII. Kamizelka z wyszyciem, ryc. 20.
Fig. 44. Połowa kamizelki.

XIV. Czepeczek, fig. 31.
Fig. 45. Połowa czepeczka.

XV. Mała pelerynka złotem wyszyta do teatru.
Fig. 46. Połowa pelerynki.

XVI. Pasek Medicis dla panienki.
Fig. 47. Przód.
48. Plecy.

XVII. Czapeczka dla chłopca, ryc. 53.
Fig. 49. Denko.
50. Rondko.
51. Przednia klapka.
52. Tylna klapka.

XVIII. Ruska czapeczka dla chłopców, ryc. 31.
Fig. 53. Denko.
54. Brzeg.

XIX. Kapturek, ryc. 77.
Fig. 55. Połowa kapturka.

XX. Staniczek.
Fig. 56. Połowa staniczka.
57. Rękaw.

Desenie.
Fig. 58. Kapa z wyszyciem.

NOWE MODY PARYZKIE

TABLICA KROJU Nr. 39 i 1.

1880 ROK.

I. Sukienka dla dziewczynki od 10—12 lat, ryc. 2
Fig. 1. Przód.
2. Boczek.
3. Plecy.
4. Rękaw
5. Manki
6. Riesze
7. Kołnizyk.

II. Stanik á panier o ubrania, ryc. 3.
Fig. 8A) 8B) Prz z boczkiem.
9. Dr boczek.
10. Py.
11. Faw.

III. Wycięty st do balowego i wieczorowego ubra-a, ryc. 33 i 35
Fig. 14. rzód.
15 Boczek.
16 Plecy.
1 Rękaw.

IV. Stanik ługiemi połami dla starszych pań, ryc. 34
Fig. Przód.
Boczek.
Plecy.
Poły.
2. Mankiet.
ękaw kraje się podług fig. 17.
23. Kołnierz.

V Pa dla dziewczynki od 6—8 lat.
24. Przód.
25. Boczek.
26. Plecy.
27. Rękaw.
28. Mankiet.
29. Kieszeń.
30. Kapturek.
31. Kołnierzyk.

VI Krój okrycia balowego, ryc. 78.

Bardzo łatwy sposób podaje forma poniżej umieszczona gdzie centymetrem oznacza się wycięcie na szyi i ramionach tudzież szerokość w dolnych końcach.

VII. Zmniejszona ...a szlafroczka rannego wymierzona na cent.

